

BÚCSÚ

Utolsó napom ez a tengeren.
Búcsúzom tőled tágas ég, föveny.

Vízpart hol kék és szürke egyesül,
vízpart, hol más mint másutt egyedül.

Országút, hol minden kanyarulat
más végtelent és másképpen mutat.

S búcsúzom tőled: most jó volt velem?
Örökre itt maradsz a tengeren.

Itt más vagy: állandóbban létező,
később elalvó, korábban kelő.

Nem levetettem: rádadtam s újra rád
napfényből szőtt vízfénymintás ruhád.

S búcsúzom, montenegrói legyek —
bölcös politika volt, hogy csiptetek,

hisz a vándor egy másik, messzi táj
legyeit üti, hogyha bosszút áll.